

Sygn. akt I UK 32/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania W.G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.
o umorzenie składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 listopada 2017 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 14 września 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża ubezpieczonego kosztami zastępstwa
procesowego organu rentowego w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 września 2016 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...]. oddalił apelację W.G. (wnioskodawca) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 23 stycznia 2015 r., VII U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. (organ rentowy) z 26 kwietnia 2013 r. oraz z 12 sierpnia 2013 r.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach jej oczywistej zasadności, potrzebie wykładni przepisów budzących

wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. stosunku art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 28 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm. dalej jako ustawa systemowa) do art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551, dalej jako ustawa abolicyjna) oraz występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, tj. czy w świetle obowiązujących przepisów ustawy systemowej oraz ustawy abolicyjnej dopuszczalne jest istnienie w obrocie prawnym decyzji, wydanych w odrębnych trybach, odmiennie ustalających okresy, za które zaległe składki mogą zostać umorzone i decyzje takie, mimo istotnych rozbieżności są prawidłowe.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Odnosząc się do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, należy stwierdzić, że zostało ono sformułowane w sposób wysoce nieprecyzyjne i w oderwaniu od konkretnych regulacji prawnych. Pełnomocnik wnioskodawcy wspomina jedynie o obowiązujących przepisach ustawy systemowej i abolicyjnej nie odwołując się w tym zakresie nawet do podstaw skargi. Nawet gdyby przyjąć, że wnioskodawcy chodzi o przepisy powołane w podstawach skargi, to odpowiedzi na sformułowane zagadnienie prawne nie można uzyskać przez wykładnię przepisów tam wskazanych. Przepis art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej jest przepisem kompetencyjnym, wskazującym jakiego rodzaju decyzje wydaje organ rentowy. Przepis art. 28 ustawy systemowej odnosi się do różnych aspektów instytucji umarzania należności z tytułu składek, z których żaden nie pozostaje w związku z problem prawnym przedstawionym w petitum wniosku o przyjęcie skargi

do rozpoznania. Natomiast art. 32 ustawy systemowej reguluje zastosowanie do wymienionych w nim składek zasad obowiązujących w odniesieniu do składek na ubezpieczenia społeczne. Jak to natomiast wynika z orzecznictwa, Sąd Najwyższy nie przyjmuje do rozpoznania skargi kasacyjnej, w której jako przyczynę przyjęcia przedstawia się zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie nie miałoby znaczenia dla rozpoznania podstaw skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 3 listopada 2010 r., III UK 56/10, LEX nr 1607502; z 29 stycznia 2014 r., I PK 225/13, LEX nr 1646065).

Przechodząc następnie do oceny przesłanki konieczności wykładni przepisów budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. stosunku art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 28 i art. 32 ustawy systemowej do art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej Sąd Najwyższy wskazuje, że konieczne jest nie tylko określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ale także wskazanie, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub przedstawienie rozbieżności w orzecznictwie sądów (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN 2002 nr 7, s. 10). Wnioskodawca natomiast ogranicza się jedynie do postawienia pytań, obejmujących ww. regulacje bez prezentacji na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne lub rozbieżność w orzecznictwie sądów. Nie można zatem przyjąć, że spełnione zostały wymogi przedsądu w zakresie tej przesłanki.

Nie sposób również uznać skargi za oczywiście uzasadnioną. Nie spełnia wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powołanie się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona bez jakiegokolwiek motywacji takiego twierdzenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2007 r., I UK 125/07, LEX nr 864046).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.